

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 800/2014
27.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Р.Ј. из Л., чији је пуномоћник М.Н., адвокат из В., против туженог Привредног друштва G. S.S. ДОО из Б., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 841/14 од 09.04.2014. године, у седници одржаној 27.05.2015. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 841/14 од 09.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 269/11 од 15.12.2011. године, исправљеном решењем истог суда П1 269/11 од 03.03.2014. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи, као незаконито, решење туженог од 03.03.2011. године, те да се тужени обавезе да га врати на рад под условима предвиђеним Уговором о раду од 09.05.2006. године, па је тужилац обавезан да накнади туженом трошкове парничног поступка од 61.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 841/14 од 09.04.2014. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована, а првостепена пресуда потврђена и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав жалбе.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који закон се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности, а нема ни повреде из тачке 12 истог става, на коју се ревизијом указује, јер побијана одлука садржи јасне и потупне разлоге о одлучним чињеницама, које нису у супротности са изведеним доказима, а оцењени су и жалбени наводи од одлучног значаја.

Предмет тражене правне заштите је поништај решења туженог од 03.03.2011. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, применом члана 179. тачка 2. Закона о раду, због учињене повреде радне обавезе – неблаговременог несавесног или немарног извршавања радних дужности. Испитујући законитост побијаног решења, судови су утврдили да је тужилац био запослен код туженог и обављао послове официра обезбеђења, а да је директор туженог, приликом вршења контроле 15.02.2011. године, у периоду од 23,30 до 24,00 часова, затекао тужиоца да спава на радном месту - на позицији обезбеђења објекта К. у В..

Имајући у виду да је утврђено да јесте тужилац учинио радњу која му је као повреда радне обавезе стављена на терет, а која је и одредбом члана 18. Уговора о раду предвиђена као основ за отказ уговора о раду запосленом од стране послодавца, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак судова да је на овај начин насупио основ за престанак радног односа тужиоцу, применом члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05, 61/05 и 54/09). Доношењу решења претходило је писмено упозорење тужиоцу о постојању разлога за отказ уговора о раду, које му је достављено, уз остављање рока за изјашњење, на које се он и изјаснио, чиме је испоштована и одредба члана 180. став 1. и 2. Закона о раду.

Наводе у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из ових разлога не може изјавити (члан 398. став 2.ЗПП).

Применом члана 405. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није детаљно образлагао ову пресуду, с обзиром да се ревизијом понављају жалбени наводи, а образлагањем се не би постигло ново, нити уједначеније тумачење права.

На основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**